

ше, се имахъ челѣкъ при себе си. . . Ше излѣзе до нейдѣ; па азъ — езеръ като сѣка ступанка — се имахъ кого да дочаквамъ. Ше са зададе, по е'но време, отъ пѣтнитѣ врата, ше излѣзж, ше си го посрѣщаж весело. Той горкія, видишь, се носи по нѣщичко. Ехъ! . . . баба ти ше земе, ше посготви гозбица, какото далъ Господъ, ше сѣднемъ двамца на софра, ше си похапнемъ, ше си поцѣйнемъ, ше си посприкажемъ. . . . езеръ, като сѣки мжжъ и жена. (*нажселено*) Ами той на Бога билъ по-драгъ, та си го прибра (*подсмърчя, и бърши си очитѣ*), а мене остави. . . че за какво? . . . сама въ кѣщи като куковица! . . . Боже простима! (*прекрѣстя са*).

Митю. Гледай си работата, бабо. Господъ си има грижата и за тебе: никой гладенъ не е умрѣлъ. — Ти мене гледай, бабо, *хелбетте* азъ не щж та остави.

Б. Стойна. Да ми си живичѣкъ, синко.

Митю. Салъ на работа да та видѣж.

Б. Стойна. А че, синко. . . знаѣж ли азъ? то пакъ трѣба ти да ми посочишь вратата — езеръ дѣто ти ѣ сърдцето — па азъ да отидѣ тамъ да хлопамъ.

Митю. Слушай да ти обадиж; (*Б. Стойна си простира главата*) Менѣ сърдцето ми е паднѣло у Хаджи Костови, знашь? . . .

Б. Стойна. Е! знаѣж ги, знаѣж; ти ми сѣж отъ близу познайници; честичко си ходиж азъ у тѣхъ.

Митю. Па знаѣж, та за туй са дотекохъ до тебе. . . .

Б. Стойна. (*разсѣдително*) Момичето е младичко, хубавичко, прилично и — речи че е'ничко въ града ни — неговото тъкменіе, неговата премѣна я нѣма у никоя — марифетлія ѣ тя; ами. . . майката. . . тя май. . . ходулка, па и присмѣхулка. — Колчамъ идж у тѣхъ, тя се ше намѣри да са присмѣй на този, на онзи — Българетѣ били прости, били балбути, гаче тя не е Българка.

Митю. Майката. . . ти не гледай; момичето е младо; то като влѣзе въ ржцѣ, докарва са на пѣть.

Б. Стойна. Крушата май отъ кореня си далечъ не пада, ами, както си кажъ, младо ѣ; като са нарече еднижъ домомница, трѣба да слушя мжжа си, како ше стори?

Митю. То са знае. — И тѣй, ти ще отидешъ и ще гледашь какъ какъ да докарашь работата на редъ, — ще хоратишь тамъ. . . вече каквото та е Господъ научилъ.

Б. Стойна. Хе, хей! синко, баба ти тебѣ кождо колко ергени е зарадвала!